

РЕШЕНИЕ

№ 2423

гр. София, 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 08.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **5052** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Модърн флауърс България“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица],ет.4,ап.8, представлявано от управителя Н. И. М., чрез представители по пълномощие адв. Т. Т. и адв. В. Б. от САК, срещу ревизионен акт № Р-22220221003745-091-001 от 01.02.2022 г., издаден от Д. Б. К. – орган, възложил ревизията, и М. П. Г. – Н. – ръководител на ревизията, потвърден изцяло с решение № 611/ 26.04.2022 г. на директора на дирекция ОДОП-гр. С..

В жалбата се сочи, че оспореният РА е постановен в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Изводът за липса на реални доставки не е подкрепен с конкретни доказателства и почива на предположения и косвени доказателства. Не са взети предвид последващите облагаеми доставки, осъществени от дружеството. По отношение на доставчиците „Транс Импорт 2019“ ЕООД и „Карс Импорт БГ“ ЕООД е нарушена процедурата по чл.32 ДОПК. От друга страна жалбоподателят е представил всички необходими документи, удостоверяващи реалността на доставките. Приходните органи не са отчетели и наличието на множество МПС в тези дружества. По отношение на доставчиците „Авто Трейд Къмпани“ ЕООД и „Декомат 19“ ЕООД също са представени всички документи, доказващи реалността на доставките. В разпоредбите на ЗДДС няма изискване за доказване произхода на стоката и в тази насока РА

противоречи на ТР № 5/14.07.2004 г. на ВАС. Отново не е отчетено в РД и РА притежаването на множество МПС от тези доставчици. Нарушена е разпоредбата на чл.32 ДОПК при извършените насрещни проверки на доставчиците, тъй като не може да се установи дали е извършвано реално посещение от приходните органи. Неправилно изводите за нереалност на доставките се основават на ревизионните актове на доставчиците. Липсват доказателства, че дружеството е участник в данъчни измами и това е в противоречие с практиката на СЕС по присъединените дела С-80/11 и С-142/11. Изводите в РА противоречат и на практиката на ВАС по адм.д.№ 9589/2011 г. на I отд., адм.д.№ 15425/2011 г. на VIII отд. и по адм.д.№ 10408/2011 г. на I отд. Съобразно практиката на СЕС за наличието на данъчен кредит е достатъчно само получателят да разполага с данъчна фактура. Моли съдът да отмени РА. Претендира разноски.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“-С., чрез процесуалния си представител юрк. З. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220221003745-020-001/01.07.2021 г., с която е възложено извършването на ревизия на „Модърн флауърс България“ ЕООД за данъчни периоди от м. 12.2018 г. до м. 04.2020 г. Заповедта е връчена на 16.07.2021 г. по електронен път. ЗВР е изменена със Заповед за изменение на Заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ № Р-22220221003745-020-002/18.10.2021 г. и ЗИЗВР № Р-22220221003745-020-003/17.11.2021 г. Всичките заповеди са издадени от Д. Б. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП В., оправомощена съгласно Заповед №3-ЦУ-1659/05.05.2021 г. на заместник изпълнителния директор на НАП във връзка със Заповед №3-ЗЦУ-2373/29.06.2021 г. на заместник изпълнителния директор на НАП.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22220221003745-092-001/29.12.2021 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е постъпило писмено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизията приключва с РА № Р-22220221003745-091-001/01.02.2022 г., издаден от Д. Б. К. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. - орган, възложил ревизията и М. П. Г.-Н. - главен инспектор по приходите в ТД на НАП В. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 08.02.2022 г.

Ревизионният акт е обжалван по административен ред пред директора на Дирекция „ОДОП“ с жалба № 53-06-1435/18.02.2022 г. по регистъра на ТД на НАП-С..

С Решение № 611/26.04.2022 г. РА е потвърден.

В хода на ревизията е установено, че предметът на дейност на дружеството е търговия на едро с цветя и растения, както и други цветарски консумативи. Дейността на дружеството се осъществява в нает склад в [населено място], [улица]. За ревизирания период има наети 3 лица по трудови правоотношения. Ревизираното лице е организирано и водило текущо счетоводно отчитане в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице са връчени три броя Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ № Р-22220221003745-040-001/09.07.2021 г., № Р-22220221003745-040-002/26.11.2021 г. и № Р-22220221003745-040-003/08.12.2021 г., в отговор на които са представени документи и писмени обяснения, подробно описани в РД.

Изготвени и връчени са Искания за представяне на информация на документи и писмени обяснения от трети лица, като в отговор са представени исканите данни, същите са подробно описани в РД. Изпратено е Искане за извършване на действия от други контролни органи № Р-22220221003745-032-001/08.12.2021 г. до Агенция „Пътна инфраструктура“. С Протокол №1762975/21.12.2021 г. е извършена проверка и са присъединени документи от информационната база на НАП.

На основание чл. 45 от ДОПК, са извършени насрещни проверки на доставчиците на жалбоподателя „Транс Импорт 2019“ ЕООД, „Карс Импорт БГ“ ЕООД, и „Авто Трейд Къмпани“ ЕООД и „Декомат 19“ ЕООД.

Ревизията е установила, че дружеството не е отразило в дневника за продажби и справки – декларации 10 фактури, издадени на „Цветна Магия“ ООД, „Гардения 2006“ ООД, „Кабок“ ЕООД, „ТФ Груп“ ЕООД, „Брилянт Дизайн 1“ ЕООД, ЕТ „Алекс-93-Александър Петров“, „Декомат 19“ ЕООД и „Модерна градина“ ООД, с общо начислен ДДС в размер на 1 381,67 лв. В отговор на връченото на 26.11.2020 г. ИПДПОЗЛ №Р-22220221003745-040-002 от ревизираното лице са представени копия на 6 фактури, които са с различни данни от тези изискани от ревизиращите. Във връзка с това са били връчени ИПДПОТЛ на 6 клиенти на дружеството. Видно от отговорите и представените доказателства ревизиращият екип е установил, че са издадени фактури с едни и същи номера на различни стойности и на различни дружества. Органите по приходите са приели, че стойностите по описаните фактури, представени от клиентите на ревизираното лице също следва да бъдат включени в дневник продажби и СД за съответните данъчни периоди. Констатирано е също така, че две фактури, издадени от „Модърн Флауърс България“ ЕООД не са отразени в дневник продажби и СД за съответните данъчни периоди, нито в по-късен период, както следва: на ЕТ „Алекс-93-Александър Петров“ - фактура № 220/30.03.2019 г. и на и „Модерна градина“ ООД - фактура № 1077/15.04.2021 г. На основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС е доначислен данък в съответните периоди, в общ размер 1 381,67 лв.

Ревизираното дружество е отразило в дневника за продажби документ с код 81 за данъчен период месец 01.2019 г., с данъчна основа и отрицателен знак 12 295,80 лв. и ДДС с отрицателен знак 2 459,17 лв., с посочен предмет „кредит нота“. С ИПДПОЗЛ №Р-22220221003745-040-002/26.11.2020 г. е изискано копие на документа и писмено обяснения, като такива не са представени. Поради липса на основанията за намаляване на декларираните от задълженото лице продажби ревизиращият екип е приел, че неправомерно е намалена данъчната основа и начисленият данък, като на основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС е доначислен данък в размер на 2 459,17 лв.

Ревизията е установила, че „Модърн Флауърс България“ ЕООД е отразило издадени от него 19 фактури за продажби през м. 12.2018 г. в данъчен период м. 01.2019 г. и една фактура издадена през м. 07.2020 г. в данъчен период м. 09.2020 г., като фактурите са описани в РД. Общо начисленията данък по тях са в размер на 4 235,16 лв. Прието е, че сумата не е внесена в срок, поради което на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ са начислени лихви в общ размер 47,93 лв.

В хода на ревизията е установено, че ревизираното дружество е ползвало данъчен кредит по 14 фактури, издадени от „Транс Импорт 2019“ ЕООД с данъчна основа 77 700,44 лв. и начислен ДДС в размер на 15 540,10 лв. Предмет на доставките са транспортни услуги и такса за транспортни услуги, товаро-разтоварна дейност и хамалски услуги. В хода на насрещната проверка на този доставчик са извършени две посещения на посочения адрес за кореспонденция, който съвпада с този по чл.8 от ДОПК, при които не са открити управителя на дружеството, негов представител или пълномощник или лице, упълномощено да получава книжа и съобщения. Изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Исканите документи и писмени обяснения не са представени. От проверката в електронния регистър на НАП приходните органи са установили, че „Транс Импорт 2019“ ЕООД е deregистрирано по реда на ЗДДС по инициатива на приходните органи ЗДДС от 09.09.2021 г., съответно за периода от 01.08.2019 г. до 31.03.2021 г. Това дружество няма наети лица по трудови и извънтрудови правоотношения и няма данни за наети лица по граждански правоотношения. Притежава леки автомобили с транзитна регистрация. Извършена е ревизия по ЗДДС за периода 07.08.2019 г. - 31.01.2021 г. и за КД за 2019 г., завършила с РА № Р-22220221001311-091-001/10.11.2021 г., с който са определени задължения в особено големи размери. При ревизията доставчикът не е представил документи на ревизиращия екип и не е доказал реалността на декларираните в регистрите си по ЗДДС покупки и продажби. Няма данни за извършване на услугите от подизпълнител. Единствените документи във връзка с процесните оставки са представени от ревизираното лице - копия на фактурите, фискални бонове към тях, заявки за транспорт/товарителници два договора за транспортно-спедиторски услуги от 29.07.2019 г. и 03.08.2020 г. и договор за превоз на товари от 22.03.2021 г. Исканите с допълнително ИПДПОЗЛ писмени обяснения и справка не са получени. Приходните органи са констатирани, че само в четири от заявките е вписано транспортното средство - „Ф.“, с рег. [рег.номер на МПС] . Проверката в информационната база на НАП установява, че ревизираното дружество не притежава такъв автомобил, а същият е собственост на физическо лице - Д. П.. В отговор на изпратеното ИПДПОЗЛ П. заявява, че автомобилът е нейна собственост, но през по-голяма част от времето е стопанисван от баща ѝ П. Н. П.. Направено е запитване до бащата, но отговор не е получен. Д. П. П. не е подавала ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, в които са декларирани доходи от отдаване под наем на МПС. След съпоставяне на данните от Агенция „Пътна инфраструктура“ и националната Т. система е установено, че въпросният автомобил е засечен на дата и час по маршрути в П., Труд, Баня /К./ и К., докато в представената заявка е посочено, че на тази дата и в тези часове автомобилът е извършвал курсове в С., [улица] – С., Цветна борса. Въз основа на тези доказателства ревизиращият екип е приел, че липсват данни за реалност на фактурираните услуги и правото на приспадане на ДДС не следва да бъде признато.

Ревизираното дружество е ползвало данъчен кредит по 3 фактури, издадени от „Карс Импорт БГ“ ЕООД с данъчна основа 42 200 лв. и начислен ДДС, в размер на 8 440,00 лв. Предмет на доставките са транспортни услуги. При извършената насрещна проверка на този доставчик е установено, че дружеството е deregистрирано по реда на ЗДДС от 03.11.2019 г. по инициатива на приходните органи. При извършените две посещения на посочения адрес за кореспонденция не са открити управителя на дружеството, негов представител или пълномощник или лице, упълномощено да получава книжа и съобщения. Изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от

ДОПК. Исканите документи и писмени обяснения не са представени. За периода от 01.06.2019 до 31.07.2020 в дружеството има назначени две лица по трудови правоотношения, на длъжност продавач консултант и автомеханик и няма данни за наети лица по граждански правоотношения. Не се установява фактурираните услуги да са извършени от подизпълнител. Дружеството не е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г. Доставчикът притежава леки автомобили, които са с транзитна регистрация. На „Карс Импорт 2019“ ЕООД е извършена ревизия по ЗДДС за периодите 01.01.2019 г. - 31.05.2019 г., завършила с РА № Р-22221519004205-091-001/15.10.2021 г., с които са определени задължения в особено големи размери.

И при този доставчик единствените документи във връзка се процесните оставки са представени от ревизираното лице - фактури, вносни бележки и заявки за транспорт. В заявките е отразено, че те са към договор за транспорт, но такъв не е представен.

Въз основа на тези доказателства ревизиращият екип е приел, че липсват данни за реалност на фактурираните услуги и правото на приспадане на ДДС не следва да бъде признато.

Ревизираното дружество е ползвало данъчен кредит по 3 фактури, издадени от „Авто Трейд Къмпани“ ЕООД, с данъчна основа 20 825 лв. и начислен ДДС 4 165,00 лв.

Тези фактури не са представени. Предмет на доставките са декоративни материали, опаковки и декорации, покупка на стоки. При извършената насрещна проверка на този доставчик е установено, че дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 22.02.2021 г. по инициатива на орган по приходите. В хода на насрещната проверка на този доставчик са извършени две посещения на посочения адрес за кореспонденция, който съвпада с този по чл.8 от ДОПК, при които не са открити управителя на дружеството, негов представител или пълномощник или лице, упълномощено да получава книжа и съобщения. Изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Исканите документи и писмени обяснения не са представени. От проверката в информационния масив на НАП се установява, че този доставчик е отразил в дневника за продажби само една от трите фактури - № 162/31.01.2019 г. с начислен ДДС 870 лв. Останалите две фактури – № 71/28.12.2018 г. и № 72/31.12.2018 г., не са отразени в дневник за продажби и в справката-декларация. За периода 01.12.2018 - 31.01.2019 г. има назначено едно лице по трудови правоотношения на длъжност – продавач консултант, няма наети лица по извънтрудови правоотношения. Притежава леки автомобили с транзитна регистрация. Извършена е ревизия по ЗДДС за периода 01.11.2017 - 31.05.2019 г., завършила с влязъл в сила РА № Р-22220219004579-091-001/27.04.2020 г., с които са определени задължения в особено големи размери. В този РА е отразено, че не са представени документи, доказващи възможността на дружеството да осъществява реална дейност и да извършва реални доставки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, поради което ревизиращият екип счита, че от „Авто Трейд Къмпани“ ЕООД са издадени фактури, без да е настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС и ДДС е начислен, без да е изискуем по смисъла на чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС. Въз основа на доказателствата приходните органи са приели, че поради липса на реалност на доставките правото на приспадане на данъчен кредит следва да бъде отказано.

„Модърн флауърс България“ ЕООД е ползвало данъчен кредит по 62 фактури, издадени от „Декомат 19“ ЕООД, с данъчна основа 308 750,23 лв. и с начислен ДДС, в размер на 61 750,04 лв. Предмет доставките са покупка на опаковки и различни стоки, доставка на СМЗ, такса доставчици, услуга по договор, СМР по договор. В хода на насрещната проверка на този доставчик са извършени две посещения на посочения

адрес за кореспонденция, който съвпада с този по чл.8 от ДОПК, при които не са открити управителя на дружеството, негов представител или пълномощник или лице, упълномощено да получава книжа и съобщения. Изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Исканите документи и писмени обяснения не са представени. Дружеството е deregистрирано по реда на ЗДДС на 17.08.2021 г. по инициатива на органите по приходите. Проверката е установила, че 6 от фактурите не са отразени в дневниците за продажби на доставчика. Дружеството не е имало наети лица по трудови и извънтрудови правоотношения. Подадената ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2020 г. е със статус некоректна. Този доставчик притежава леки автомобили, като голяма част от тях са запорирани. Извършена е ревизия по ЗДДС за периода 05.08.2019 г. - 31.12.2020 г. и КД за 2019 г., завършила с влязъл в сила РА № Р-22221521000498-091-001/02.11.2021 г. с който са определени задължения в особено големи размери. В РА е отразено, че няма доказателства за реално извършени доставки от „Декомат 19“ ЕООД, съответно е определена нулева данъчна основа на извършените доставки, като е приложен чл. 85 от ЗДДС. В хода на ревизията са изисквани оригиналите на процесните фактури, като ревизираното лице не е представило ф/ри №№ 142/28.02.2020 г., 204/11.05.2020 г., 334/29.01.2021 г., 379/27.03.2021 г. и 384/31.03.2021 г. Въз основа на тези данни ревизиращият екип е отказал правото на приспадане по цитираните 62 бр. фактури поради липсата на реално осъществени доставки.

В хода на ревизионното производство е констатирано, че жалбоподателят е упражнил право на пълен данъчен кредит по фактура №11600/26.03.2021 г. с начислен ДДС 359,87 лв., издадена от „Аруша“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Процесната фактура е с предмет извършен транспорт от Н. до България с автомобил [рег.номер на МПС] /ВН0659ЕК, която е представена от ревизираното лице. Същата е издадена в периода след deregистрация по ЗДДС на „Модърн флауърс България“ ЕООД - 19.03.2021 г. и преди повторната му регистрация - 31.03.2021 г., т.е. в момента на издаването ѝ жалбоподателят не е бил регистриран по ЗДДС за периода 20.03.2021 г. – 30.03.2021 г. /вкл./ дружеството не е регистрирано по ЗДДС. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС ревизиращите органи са приели, че за дружеството не е налице право на приспадане на ДДС по процесната фактура.

Ревизираното лице е упражнило е право на данъчен кредит по фактури, издадени на други дружества, в т.ч. по фактура №8548/13.6.2019 г. издадена на „БГ Вода“ ЕООД, с начислен ДДС 11,96 лв. и фактура №167724/28.3.2020 г. на „Летище София“ ЕАД, с начислен ДДС 27,38 лв. При проверка в електронния регистър на НАП е установено, че посочените фактура са отразени като издадени на „Модерни цветя“ ООД. От ревизираното лице е представено писмено обяснение, в което е посочено, че е допусната техническа грешка при осчетоводяването на фактурите. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 71, т. 1 и чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС, е отказан данъчният кредит по тях.

При така установените факти съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Не се установяват пороци, обосноваващи нищожността на РА.

Настоящият съдебен състав намира, че оспореният РА № Р-22220221003745-091-001 от 01.02.2022 г., издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия и в предвидените от закона форма и съдържание. РА е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, видно от представените от ответника преки доказателства по чл. 184, ал. 1 ГПК – удостоверения по чл. 25 ал. 1 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, възпроизведени на хартиен носител. Атакувания РА е в предвидените форма и съдържание по чл. 120, ал.1 ДОПК, включително разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размера на обжалваните задължения. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Съдържанието на РД съответства на законовата норма на чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК, към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК.

При служебната проверка по чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът не констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

По приложението на материалния закон:

ДОПК не съдържа особени правила относно разпределението на доказателствената тежест в производството по ревизия по общия ред на чл. 112–120 ДОПК, поради което субсидиарно приложение намират правилата за доказване, установени в АПК и ГПК (арг. от § 2 ДР на ДОПК). „Модърн флауърс България“ ЕООД черпи право на приспадане на данъчен кредит от спорните фактури, претендирайки го по съдебен ред след отказ за признаването му с ревизионния акт, поради което на основание чл. 154, ал. 1 ГПК и чл. 170, ал. 2 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК *негова е тежестта да докаже всички факти, на които основава искането си за признаване на това право*, за да установи, че са изпълнени условията за възникването и упражняването му. Неизпълнението на задължението на ответника по доказателствата не освобождава дружеството-жалбоподател от тежестта да докаже наличието на всички предпоставки за съществуването на твърдяното от него право. Жалбоподателят не може да се позове на проявена от ответника пасивност при попълване на делото с доказателства и по този начин да цели освобождаване от собственото си задължение за провеждане на пълно доказване на обстоятелствата, съставляващи основание на претенцията му за признаване на право на приспадане на данъчен кредит. *Единствено жалбоподателят носи тежестта да докаже реалността на доставките по процесните фактури, тъй като той твърди положителния факт, че такива доставки са осъществени и именно в това твърдение се състои възражението му срещу незаконосъобразността на РА в обжалваната част.* Същият следва да проведе пълно доказване на своето оспорване, като създаде сигурно убеждение у съда в съществуването на фактите и връзките между фактите. В съответствие с разпределението на доказателствената тежест, както административният решаващ орган, така и съдът, имат правото, но и задължението да приемат за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан.

Доказателствената тежест в производството е указана от съда с разпореждане от 16.06.2022 г., като на страните е предоставена възможност да предприемат съответните процесуални действия.

-По отношение на намаляване на стойността на извършените продажби за м.01.2019 г.:

В дневника за продажби за м. 01.2019 г. ревизираното дружество е отразило с отрицателен знак данъчна основа в размер на 12 295,80 лв. и ДДС 2 459,17 лв. по отчет за извършени продажби. Като предмет е посочено „кредит нота“. С това намаляване на начисления данък е намален и резултатът за периода, който при деклариран данък за внасяне в размер 2 138,10 лв. е следвало да бъде в размер на 4 597,27 лв. От ревизираното лице са изискани копие и обяснения, но нито в хода на ревизионното производство, нито пред настоящата инстанция, не са представени доказателства и обяснения какво е наложило намаляване на стойността на декларираните продажби.

Съдът намира, че са налице предпоставките на чл.86, ал.1 ЗДДС и основателно е доначислен данък в посочения размер от 2 459,17 лв.

-По отношение на неотразените в дневник продажби и в СД по ЗДДС за съответните данъчни периоди фактури:

При извършената проверка в ИБ на НАП приходните органи са констатирани, че клиенти на ревизираното лице са отразили издадени от „Модърн Флауърс“ ЕООД фактури, които не съответстват по стойност и ДДС на подаденото от жалбоподателя в дневниците за продажби. Изискани са и са представени от клиентите заверени копия от фактурите. При съпоставка на представените от клиентите фактури с тези, отразени в дневниците за продажби на ревизираното лице е установено, че ревизираното дружество не е отразило в дневник продажби и в СД по ЗДДС следните фактури, издадени на: „Цветна магия“ ООД фактура № 116/24.01.2019 г., „ТФ Груп“ ЕООД фактура № 129/31.01.2019 г., „Брилянт дизайн 1“ ЕООД фактура № 117/24.01.2019 г., ЕТ „Алекс-93-Александър Петров“ фактура № 220/30.03.2019 г., „Гардения 2006“ ООД фактура № 330/14.06.2019 г. и „Модерна градина“ ООД фактура № 1077/15.04.2021 г. Тези фактури не са включени нито в периода на издаването им, нито в следващи отчетни периоди, като по този начин неоснователно е намален дължимия данък по СД за съответните периоди. В хода на ревизията, както и пред настоящата инстанция, не са представени доказателства, оборващи констатациите в РА. С оглед на това съдът намира, че основателно приходните органи са приели наличието на предпоставките за приложение на чл.86, ал.1 и 2 ЗДДС и са начислили допълнителен ДДС в размер на 1 381,67 лв.

-По отношение доначислените лихви:

В хода на ревизията е констатирано, че „Модърн Флауърс България“ ЕООД е отразило 19 издадени от него фактури за продажби през м. 12.2018 г. в данъчен период м. 01.2019 г. и една фактура издадена през м. 07.2020 г. в данъчен период м. 09.2020 г., като фактурите са описани в РД. Общо начисленията данък по тях са в размер на 4 235,16 лв. Не са представени доказателства, оборващи тези констатации. Съдът намира, че основателно приходните органи са приложили разпоредбата на чл.175 от ДОПК във вр. чл.1 от ЗЛДТДПДВ и поради невнасяне дължимата сума в срок са начислили лихви в общ размер 47,93 лв.

-По отношение на отказаното право на данъчен кредит по фактура №

11600/26.03.2021 г., с начислен ДДС в размер на 359,87 лв., издадена от „Аруша“ ЕООД:

Ревизията е установила, че „Модърн Флауърс“ ЕООД е deregистрирано по ЗДДС за периода от 19.03.2021 г. до 30.03.2021 г. Следователно на датата на издаване на процесната фактура /26.03.2021 г./ ревизираното дружество не е било регистрирано по ЗДДС. Съгласно чл.68, ал.1 ЗДДС данъчен кредит имат право да приспадат от данъчните си задължения само регистрирани лица. С оглед горното съдът намира, че обосновано и законосъобразно приходните органи са отказали правото на приспадане на данъчен кредит по процесната фактура.

-По отношение на отказаното право на данъчен кредит по фактурите, издадени от „БГ Вода“ ЕООД и „Летище София“ ЕАД:

„Модърн Флауърс“ ЕООД е упражнило е право на данъчен кредит по фактура №8548/13.6.2019 г., издадена на „БГ Вода“ ЕООД, с начислен ДДС 11,96 лв. и по фактура №167724/28.3.2020 г. на „Летище София“ ЕАД, с начислен ДДС 27,38 лв. Извършената проверка в ИБ на НАП установява, че тези фактури са издадени на „Модерни цветя“ ООД, а не на ревизираното лице, което в писмените си обяснения заявява, че е допусната техническа грешка при осчетоводяването на фактурите. Съгласно чл.71, ал.1, т.1 от ЗДДС за да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит лицето трябва да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115, в който данъкът е посочен на отделен ред - по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател. От събраните доказателства е видно, че ревизираното дружество не притежава данъчен документ, отговарящ на условията на чл.71, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което обосновано е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по гореизброените фактури.

-По отношение на получените доставки от „Транс Импорт 2019“ ЕООД и „Карс Импорт БГ“ ЕООД:

„Модърн Флауърс“ ЕООД е ползвало данъчен кредит по 14 фактури, издадени от „Транс Импорт 2019“ ЕООД с начислен ДДС в размер на 15 540,10 лв. и 3 фактури, издадени от „Карс Импорт БГ“ ЕООД, с начислен ДДС в размер на 8 440,00 лв. Предмет на доставките са транспортни услуги и такса за транспортни услуги, товаро-разтоварна дейност и хамалски услуги. При извършените насрещни проверки на тези доставчици не е открит управител или негов пълномощник, както и служител, който да е упълномощен да получава книжа и съобщения. ИПДПОЗЛ са връчени по реда на чл.32 ДОПК. Доказателства и писмени обяснения не са представени. Единствените доказателства са представени от ревизираното лице – за „Транс Импорт 2019“ ЕООД това са фактури, договори за спедиторски услуги от 03.08.2020 г., от 29.07.2019 г. и от 22.03.2021 г., заявки и фискални бонове, а за „Карс Импорт БГ“ ЕООД – фактури, заявки, вносни бележки за частично плащане. Както в договорите, така и в заявките, липсват клаузи относно начина на определяне на цените. Тъй като в нито една от фактурите не е отразено по коя заявка за транспорт се отнасят, от ревизираното лице е изискано да извърши обвързване на фактурите със заявките, като за тази цел му е предоставена справка за попълване и за двата доставчика. Писмени обяснения или попълнени справки не са получени. В заявките до „Карс Импорт БГ“ ЕООД не фигурират не само регистрационен номер, но и вид на МПС. От представените от „Транс Импорт 2019“ ЕООД 19 бр. заявки само в 4 от тях е посочено превозното средства със съответния регистрационен номер - „Ф. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Проверката в ИБ на НАП обаче установява, че този автомобил е

собственост на физическо лице, за което няма доказателства, че го предоставило на „Транс Импорт 2019“ ЕООД за извършване на фактурираните транспортни услуги. В останалите заявки е отразено, че превозът е с хладилен микробус, но нито доставчиците, нито „Модърн Флауърс“ ЕООД са разполагали с такъв. Не са представени доказателства чия собственост е този хладилен микробус, който е регистрационния му номер и на какво основание е ползван за извършване на транспортни услуги от доставчиците. В част от заявките посочените адреси на разтоварване не съответстват на заявеното в първата част. От представените справки от Агенция „Пътна инфраструктура“ е видно, че въпросният „Ф. К.“ на 10.08.2020 г. е засечен в П. и Пловдивска област, докато според заявките трябва да е извършвал курсове в С.. И при двата доставчика в заявките липсват цени изминати километри, име а водача и вид и регистрационен номер на транспортното средство. Установено е, че „Транс Импорт 2019“ ЕООД няма назначени лица по трудов договор, а „Карс Импорт БГ“ ЕООД има назначени две лица на длъжност „продавач-консултант“ и „автомеханик“. Не става ясно кой е водачът на МПС, с които са извършени транспортните услуги, след като нито в „Модърн Флауърс“ ЕООД, нито в двете дружества доставчици има назначени шофьори. Няма данни и за назначени лица, които да извършват фактурираните товаро-разтоварни и хамалски дейност. И за двете дружество липсват данни за изплатени възнаграждения по извънтрудови правоотношения. Не са представени доказателства за наемане на подизпълнители. С оглед вида и количеството на превозваната стока за транспортирането ѝ е необходим хладилен микробус, но нито ревизираното лице, нито доставчиците са притежавали такъв. „Транс Импорт 2019“ ЕООД е притежавало лек автомобил О. З., а „Карс Импорт БГ“ ЕООД е нямало МПС. Няма данни за ползването на наети МПС. Освен това „Карс Импорт БГ“ ЕООД не е подало ГДД по чл.92 ЗКПО за 2019 г., което означава, че не е извършвало стопанска дейност през годината на издаване на процесните фактури. Не са представени документи, доказващи наличието у доставчиците на: складова база, офис или договори за наем на такива помещения, инвентарна книга, транспортни средства, съответстващ на вида на услугите назначен или нает по извънтрудови правоотношения персонал. Липсват данни за закупени от доставчиците горивно-смазочни материали, необходими за извършване на фактурираните услуги.

Правото на приспадане на данъчен кредит е субективно публично право на данъчно-задълженото лице с насрещен субект приходната администрация. Това право е обусловено от кумулативното осъществяване на материалноправните предпоставки на регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав, който наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 от ЗДДС изисква и установяването на реално получаване на стоките или услугите по облагаемата доставка. Съгласно чл.68, ал.1, т.1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по закона за получени стоки или услуги по облагаеми доставки. Правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем, арг. чл.68, ал.2 от ЗДДС. Следователно за да възникне право на приспадане на данъчен кредит следва да е осъществена реална доставка, която изпълнява критериите на чл.6, ал.1 и чл.9 ал.1 от ЗДДС, както и да са налице предвидените в чл.71, т.1 ЗДДС документи.

В този смисъл е и константната практика на ВАС и СЕС - за да е налице право на приспадане на данъчен кредит е необходимо наличието на две кумулативно дадени

предпоставки - стоките да са били доставени или услугите – извършени и данъчнозадълженото лице да притежава фактура или документ, който съгласно критериите, определени от въпросната държава-членка, може да се счита за служещ за фактура. В т.30 от Решение на СЕС от 31.01.2013 г., постановено по дело C-642/11 се казва, че „в съответствие с членове 167 и 63 от Директива 2006/112 правото на приспадане на начислен ДДС по принцип е свързано с действителното извършване на облагаема сделка”, а съгласно т. 44 „принципът на данъчен неутралитет допуска на получател на фактура да се откаже право на приспадане на ДДС, платен за получена доставка, по съображение че липсва облагаема сделка”.

Съобразно практиката на ВАС доказателствата за реалното осъществяване на доставката на услуга могат условно да бъдат разделени на две групи: в първата група са доказателствата, установяващи потенциалната възможност да осъществяване на доставката - материално-техническата и кадрова обезпеченост на доставчика, а във втората група - доказателствата, сочещи прякото ѝ реализиране - протоколи за приемане на работата, доказателства за осчетоводяване и начин на остойностяване като количествено-стойностни сметки и др. Липсата на която и да е от двете групи доказателства обуславя нереалност на фактурираната доставка и непризнаване на правото на приспадане на данъчен кредит.

Следва да се има предвид, че дори процесните услуги да са действително извършени, но не от посочените във фактурите доставчици, правото на приспадане на данъчен кредит следва да бъде отказано. В Решение на СЕС по дело № C-18/2013 изрично е отбелязано, че „Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчнозадължено лице да извърши приспадане на данъка върху добавената стойност, начислен в издадените от доставчик фактури, когато, въпреки че услугата е била доставена, се установява, че тя не е била действително извършена от този доставчик или от негов подизпълнител, по-специално тъй като последните не са разполагали с необходимите персонал, материали и активи“. Ревизираното дружество няма как да не е знаело, че доставките не са реално извършвани от посочените във фактурите доставчици.

В настоящия случай не е доказано наличието на първата от гореизброените предпоставки - наличието на материална, техническа, кадрова и технологическа обезпеченост на доставчиците. Представените от жалбоподателя доказателства не доказват по несъмнен начин реалното осъществяване на фактурираните сделки. За да е налице реална доставка не е достатъчно само документалното оформяне на същата – договори, фактури, приемателни протоколи и осчетоводяване. Следва да се представят доказателства, че именно посочените във фактурите доставчици са разполагали с необходимия потенциал за извършване на услугите. Такива доказателства напълно липсват, а тези, събрани в хода на ревизионното производство, обосновават извод за липсата на кадрова, техническа и материална обезпеченост, които да позволяват на „Транс Импорт 2019“ ЕООД и „Карс Импорт БГ“ ЕООД да са осъществили фактурираните услуги.

С оглед на изложеното съдът намира, че обосновано ревизиращият екип е приел, че следва да бъде отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „Транс Импорт 2019“ ЕООД и „Карс Импорт БГ“ ЕООД.

-По отношение на получените доставки от „Авто Трейд Къмпани“ ЕООД и „Декомат 19“ ЕООД:

„Модърн флауърс България“ ЕООД е ползвало данъчен кредит по 62 фактури, издадени от „Декомат 19“ ЕООД с начислен ДДС в размер на 61 750,04 лв. Предмет доставките са покупка на опаковки и различни стоки, доставка на СМЗ, такса доставчици, услуга по договор, СМР по договор. Ревизираното лице е ползвало данъчен кредит и по 3 фактури, издадени от „Авто Трейд Къмпани“ ЕООД с начислен ДДС в размер на 4 165,00 лв. Предмет на доставките са декоративни материали, опаковки и декорации, покупка на стоки.

Относно доставките от „Авто Трейд Къмпани“ ЕООД не са представени никакви доказателства - както процесните три фактури, така и съпроводителни документи, доказващи предмета на доставките и осъществяването им.

Единствените доказателства относно доставките от „Декомат 19“ ЕООД са представени от ревизираното лице – 57 фактури /5 фактури не са представени: № 142/20.02.2020 г., № 204/11.05.2020 г., № 334/29.01.2021 г., № 379/27.03.2021 г. и № 384/31.03.2021 г./, касови бонове и приемо-предавателни протоколи към тях, договор за строително-ремонтни дейности без точна дата, договор за текущ ремонт от 29.04.2021 г. Договорът за строително-ремонтни дейности е към фактура № 212/28.05.2020 г., която е с предмет „СМР по договор“. От съдържанието на самия договор обаче не става ясно какви точно СМР следва да се извършат. Съгласно т.2 цените се определят съгласно Приложение № 1 -количествено-стойността сметка, но такава не е приложена. Не са представени залегналия в договора график за изпълнение на работата, протокол за установяване завършването и заплащането на натурални видове СМР. Договорът за текущ ремонт е към ф/ра № 80/29.04.2021 г. В договора липсва срок, не са представени количествено-стойностна сметка, протокол за установяване завършването и заплащането на натурални видове СМР.

И тук, както при предните доставчици, при извършените насрещни проверки на тези доставчици не е открит управител или негов пълномощник, както и служител, който да е упълномощен да получава книжа и съобщения. ИПДПОЗЛ са връчени по реда на чл.32 ДОПК. Доказателства и писмени обяснения не са представени.

Проверката е установила, че „Авто Трейд Къмпани“ ЕООД е отразило в дневника за продажби само една фактура - № 162/31.01.2019 г., докато фактури № 71/28.12.2018 г. и № 72/31.12.2018 г. не са отразени в дневника и справка-декларация. Дружеството има назначено едно лице на трудов договор на длъжност „продавач-консултант“. Няма данни за изплатени възнаграждения по извънтрудови правоотношения.

„Декомат 19“ ЕООД не е отразило в дневник продажби следните ф/ри № 1/19.08.2019 г., № 4/11.09.2019 г., № 99/17.01.2020 г. №100/14.01.2020 г. и № 222/24.06.2020 г. През процесния период дружеството няма назначени лица на трудов договор, няма данни за изплатени възнаграждения по извънтрудови правоотношения. Липсват доказателства парите по фактурите да са достигнали до доставчика. Подадената ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2020 г. е със статус некоректна.

Проверка в електронния регистър на НАП установява, че доставчиците не са разполагали с обекти от където извършват дейността си и където са съхранявани стоките. Същите не разполагат и с транспортни средства, с които да ги доставят до склада на ревизираното лице. „Декомат 19“ ЕООД е имало регистрирани леки автомобили, повечето от които запорирани, които не предполагат доставка на фактурираните стоки по вид и количество. В представените договорите с „Декомат 19“ ЕООД е залегнала клауза да не се прехвърля изпълнението на услугите на подизпълнители, без писмено съгласие на възложителя. След като единият доставчик

е нямал наети по трудов или друг вид договор лица, а другият има един работник „продавач-консултант“ и не може да се ползва подизпълнител не става ясно кой и по какъв начин е извършил договорните дейности. Видът и не малките количества на стоките предполагат наличието на място, където да са съхранявани, както и подходящ транспорт, което не бе доказано в хода на ревизията.

С оглед изложеното съдът намира за правилен и обоснован изводът на ревизиращия екип, че както „Авто Трейд Къмпани“ ЕООД, така и „Декомат 19“ ЕООД не са има кадровата, техническата, материалната и технологическа обезпеченост за извършване на процесните доставки.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя за нарушение на чл.32 ДОПК. От доказателствата по делото се установява, че за всяко едно от извършените посещения през 7 дни от приходните органи са съставени съответните протоколи, изготвени са съобщения, качени на информационното табло на ТД на НАП в продължение на 14 дни и публикувани в Интернет, съобщенията са изпратени по имейл и по пощата с обратна разписка, отбелязани са датите на сваляне на съобщенията. Приходните органи са изпълнили всички действия, предписани в разпоредбата на чл.32 ДОПК.

Неоснователно е и оплакването за необоснованост на РА. В тази насока се изтъква, че доказателствата са само косвени и че не всички са обсъдени. Ревизиращият екип подробно е описал и анализирал всички събрани по делото доказателства – както представените от ревизираното лице, така и събраните от ревизиращите органи в хода на производството. В РД изрично е посочено на кои доказателства се основават изводите на приходните органи. Изводите в РА за липсата на реалност на фактурираните доставки не почива на косвени, а на преки доказателства – установените факти при извършените насрещни проверки, за които са съставени съответните протоколи или са представени документи от други държавни органи. Доводът на жалбоподателя, че наличието на фактури и тяхното правилно осчетоводяване, както и договори и заявки е достатъчно, за да обоснове правото на приспадане на данъчен кредит, е неправилен. Същото се отнася и до наличието на доказателства за последваща реализация, на което се основава жалбоподателят - само по себе си това не обуславя реалност на доставката. Ревизираното лице следва да докаже, че фактурираните доставки са реално извършени и то именно от посочения във фактурите доставчик. Както бе изтъкнато по-горе това доказване в настоящото производство не бе осъществено. По несъмнен начин е доказано, че процесните доставчици не са имали необходимия потенциал да извършат доставките. В настоящия случай не се спори дали такива услуги действително са извършени, оспорва се това да е сторено именно от посочените във фактурите доставчици. Следва още веднъж да се припомни, че съгласно Решение на СЕС по дело № С-18/2013 изрично е отбелязано, че „Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчнозадължено лице да извърши приспадане на данъка върху добавената стойност, начислен в издадените от доставчик фактури, когато, въпреки че услугата е била доставена, се установява, че тя не е била действително извършена от този доставчик или от негов подизпълнител, по-специално тъй като последните не са разполагали с необходимите персонал, материали и активи“.

Съдът намира за неоснователно и оплакването за противоречие с практиката на ВАС и СЕС. В посочените от жалбоподателя решения на СЕС /С-80/11, С-285/11, С-642/11 и

С-643/11/ изрично е посочено, че:

- Правните субекти не могат с измамна цел или с цел злоупотреба да се позовават на нормите на правото на Съюза, т.47 47 Поради това националните административни и съдебни органи следва да откажат да признаят право на приспадане, ако въз основа на обективни данни се установи, че това право се претендира с измамна цел или с цел злоупотреба /С-642,643/11 т.46/;

-Националните административни и съдебни органи следва да откажат да признаят право на приспадане, ако въз основа на обективни данни се установи, че се прави позоваване на това право с измамна цел или с цел злоупотреба /С-285/11, т.37/. Данъчнозадължено лице, което знае или е трябвало да знае, че с покупката си участва в сделка, част от измама с ДДС, трябва да се счита за участник в тази измама, и то без значение дали извлича печалба от препродажбата на стоките или от използването на услугите в рамките на извършените от него впоследствие облагаеми сделки. /С-285/11, т. 39/;

-Не е в противоречие с правото на Съюза да се изисква от стопанския субект да вземе всички необходими мерки, за да се увери, че осъществяваната от него сделка не го води до участие в данъчна измама /съединените дела С-80/11 и С-142/11, т.54/; Право на приспадане може да бъде отказано само ако се установи, въз основа на обективни данни, че съответното данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от доставчика или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. съединените дела /С-80/11 и С-142/11, т.52/.

Следователно константната практика на СЕС /възпроизведена и в решенията на ВАС/ определя, че когато липсата на реалност на сделките е част от данъчна измама, правото на приспадане на данъчен кредит следва да бъде отказано. За това е необходимо да се установи въз основа на обективни данни, че ревизираното лице е знаело или е трябвало да знае, че е част от данъчна измама. Такива обективни данни са събрани в хода на ревизионното производство: Липсата на каквато и да е кореспонденция между ревизираното дружество и доставчиците; Не са получени никакви документи от доставчиците и не е осигурен достъп до тяхното счетоводство; По отношение на „Транс Импорт 2019“ ЕООД и „Карс Импорт БГ“ ЕООД е констатирано, че: Представените договори са с празни места, без да е определен точно вида и количеството на договореното и начинът на определяне на цените, без определен срок; Липсват доказателства че сумите по заплащането са достигнали до съответния доставчик; Не е ясно с кое МПС са извършвани транспортните услуги и чия собственост е то, след като нито ревизираното лице, нито доставчиците притежават хладилен микробус; Категорично е установено, че нито един от доставчиците не е разполагал с нужния кадрови, технически и материален потенциал за извършване на услугите, но ревизираното лице не представя доказателства кой и по какъв начин е извършил фактурираните доставки - „Транс Импорт 2019“ ЕООД и „Декомат 19“ ЕООД нямат наети лица по трудови и извънтрудови правоотношения и няма данни за наети лица по граждански правоотношения, „Карс Импорт БГ“ ЕООД има назначени две лица по трудови правоотношения, на длъжност продавач консултант и автомеханик и няма данни за наети лица по граждански правоотношения, а „Авто Трейд Къмпани“ ЕООД има назначено едно лице по трудови правоотношения на длъжност – продавач консултант и няма наети лица по извънтрудови правоотношения; По отношение на „Автотрейд Къмпани“ ЕООД и

„Декомат 19“ ЕООД категорично е установено, че не са разполагали с тези количества и видове стоки, предмет на доставките, както и че нямат нужните МПС за транспортиране на стоката. Всичко това обосновава извод, че единствената икономическа дейност на тези дружества е издаването на първични счетоводни документи за реално неосъществени доставки, като по този начин участват в данъчна измама. В този смисъл е и Решение на СЕС по дело С-653/11, т. 46 – „Борбата с отклонението от данъчно облагане, избягването на данъци и евентуалните злоупотреби е призната и насърчавана от Шеста директива цел и че принципът на недопускане на злоупотребата с право води до забрана на напълно изкуствените конструкции, които не отразяват икономическата действителност и са създадени единствено с цел получаване на данъчно предимство“.

Въз основа на тези обективни данни обоснован е изводът на ревизиращия екип, че ревизираното лице е знаело или на-малкото е трябвало да знае, че фактурираните доставки не са извършени от посочените във фактурите доставчици и по този начин е участвал в данъчна измама с цел да получи данъчно предимство, на което няма право. На жалбоподателят не може да не му е известно и няма как да не му е известно, че посочените в документите издатели нямат качеството на доставчици по смисъла на чл. 11, ал. 1 от ЗДДС.

Освен гореизложеното правото на приспадане на данъчен кредит следва да бъде отказано по отношение на всички фактури, издадени от „Авто Трейд Къмпани“ ЕООД и за фактури № 142/28.02.2020 г. № 204/11.05.2020 г., № 334/29.01.2021 г., № 379/27.03.2021 г. и № 384/31.03.2021 г., издадени от „Декомат 19“ ЕООД на основание чл. 71, т. 1 и чл. 114 от ЗДДС, тъй като изброените по-горе фактури не са представени в хода на ревизионното производство.

С оглед изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенцията на ответника за присъждане на разноски.

На ответника на основание чл.161, ал.1 ДОПК, във вр. чл.7, ал.2, т.5 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 9 194,43 лв.

Така мотивиран Административен съд София-град, 20 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Модърн флауърс България “ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица],ет.4,ап.8, срещу ревизионен акт № Р-22220221003745-091-001 от 01.02.2022 г., издаден от Д. Б. К. – орган, възложил ревизията, и М. П. Г. – Н. – ръководител на ревизията, потвърден изцяло с решение № 611/ 26.04.2022 г. на директора на дирекция ОДОП-гр. С., с който са установени допълнителни задължения по ЗДДС, в размер на 113 610,75 лв. /главница - 91 066,19 лв. и лихви за забава - 22 544,56 лв./

ОСЪДЖА „Модърн флауърс България “ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица],ет.4,ап.8, да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. юрисконсултско възнаграждение, в размер на 9 194,43 /девет хиляди сто деветдесет и четири лева и 43 ст./лв.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред

Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: